

Методичний коментар до завдання 2

Дивлячись на сучасних малят на вулиці, ми помічаємо, що зникло багато рухливих ігор і на заміну не прийшло нічого. У певному сенсі виникла порожнеча — втрачено культуру ігор, вільну ігрову творчість малят. Розглядаючи проблемне запитання “У які ігри гралися наші батьки?”, ми маємо можливість звернути увагу сучасних малят на цікаві ігри, у які бавилися їхні батьки, повернути частину ігор до активного використання на прогулянках.

Запропонуйте дітям розпитати батьків про ігри, які подобалися їм у дитинстві, та погратися в них разом.

Звісно, гратися з батьками значно краще й веселіше, аніж розбиратися за відео, але про всяк випадок наводимо записи кількох ігор — [класики](#), [козаки-розбійники](#).

- Розпитайте у батьків, чи завжди вони гралися в ці ігри однаково. Що саме змінювалося, а що залишалось сталим?
- Як ви гадаєте, чи є серед них ігри тільки для дівчаток? Які саме? Чому ви так вирішили?
- Які ігри вам сподобалися, а які ні? Чому?
- Чи можна змінити правила так, щоб гратися подобалося?
- Чи треба чогось навчитися, щоб у грі все добре виходило?

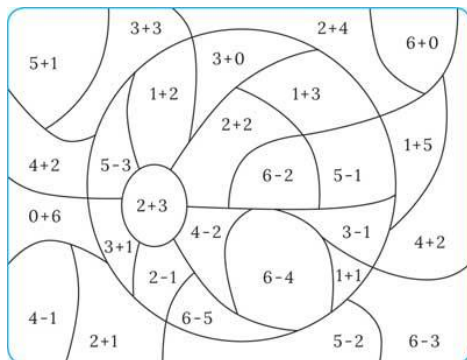
Захопити дітей іграми батьків, відродити ігрову творчість допоможе [розмальовка “Класики”](#) яка не тільки спонукає дітей розібратися як грати, а ще й пропонує створити власну гру, вигадати власні правила так, як їм подобається, а потім погратися з друзями.

Пригадати ігри з м'ячем, вигадати власні допоможе дітям таке завдання.

Завдання з робочого зошита (частина 2, с. 5, завдання 3)

Розв'яжи приклади і розфарбуй зображення відповідними кольорами.

- Чи всі м'ячі однакові? Поміркуй, чим відрізняються м'ячі, якими граються діти. Навіщо потрібні різні м'ячі?
- Чи в усіх іграх використовуються однакові м'ячі? Чому?
- Пригадай ігри, у яких використовується м'яч, і пограй у них з друзями.

Запропонуйте дітям помандрувати також у дитинство своїх бабусь і дідусів та ознайомитися з українськими народними іграшками. Адже саме народна іграшка завжди була пов'язана з сімейними традиціями, працею і діяльністю дорослих, оточенням дітей турботою і увагою. Народна іграшка є нашою спадщиною подібно до рідної мови, казки, пісні.

Покажіть малятам різноманітні народні іграшки — опішнянські, косівські, петриківські, яворівські тощо — порівняйте їх, з'ясуйте, як ними гратися. Добре, якщо ви знайдете “живі” іграшки та надасте дітям змогу потримати їх у руках, погратися ними, вигадати різні ігри з ними. Можна запропонувати дітям познайомити народні іграшки із сучасними, озвучити їхній діалог.

У кожному регіоні України існують свої традиції виготовлення народної іграшки, тож запропонуйте дітям дізнатися, які є саме у вашій місцевості. Можливо, у когось удома є такі іграшки і малята розкажуть про них.

Здійсніть із малятами віртуальну подорож до [Державного музею іграшки МОН України](#), щоб побачити, як розвивається мистецтво виготовлення народної іграшки.

- З чого зроблено іграшки? Чи рухається щось у них? Як ними грати?
- Які вам сподобалися найбільше? Чим саме?

Запропонуйте дітям вигадати власну іграшку, схожу на народну, намалювати чи зліпити її, презентувати однокласникам.